UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij & || Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e || XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Eccius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Visual Library

ſentit. vt magis ſit mihi ius dicendi d. doctori vt ipſe ſenſum et non corticem in ſuis adductis ſequatur aut primū eundem ſibi conciliet.

¶ Ultimū quādo ego contra egre: d. d. induxi Paulū. 1. Corint: 3. φ fundamētum aliud nemo ponere poteſt preter id quod poſitū eſt. qđ eſt Jheſus Chriſtus. dixit etiā tribuendū vicario Chriſti. ergo oporter ſic dicere. Nemo aliud fundamentū ponere poteſt preter id qđ poſitū eſt. quod eſt Roma: pontifex et ſic reſiſtendū erit euidentiſſ: auctoritati Pauli. aut reuocandū φ hec non ſint tribuēda vicario Chriſti. Similiter illud Gala: 2. vbi dixit Paulus qui videbant (. loquit̃ de Petro. Jacobo ⁊ Johā:) quales aliquādo fuerint nihil mea refert. Deus em̄ pſonam hoīs non accipit. Ibi Paulus euidentiſſ: dicit Petri magnitudinē et qualitatē nihil referre. nec eam accipi a deo. Si aūt eſt de iure diuino certiſſimū eſt Paulū hic mentiri. nam qđ ius diuinū eſt. oīno accipit a deo et multū refert. Ideoq̃ iſta auctoritas Pauli cogit primitatē vni⁹ hoīs Epiſcopi non eſſe de iure diuino ⁊ ideo reuocandū qđ d. d. dixit de iure diuino. cum apparenter contradicat apoſtolo hic. ſic dico φ niſi d. d. egregius ſuam ſententiam mutarit tanq̃ euidentiſſime ꝯtrariam Paulo. non ſim eum habiturus pro catholico. Hec ſatis ſint de mea reſponſiōe ad obiecta. d. d. Johā: Eccij ſuper ꝓpoſitione terciadecima de poteſtate et primatu Sum: ponti: que relinquo iudicio Judicum et omnium lectorum.

Eccius.

¶ Cum reuerend⁹ pater mihi improperet φ iudicis occupauerim officiū nihil ad rem ſum diſputator. neq̃ hereticum dixi. ſed dicta ſua hereticis et maxime Bohemis fauere et patrocinari. potiſſimū cum illud horrendū dicere auderet aliquos articulos Johannis Huſ p conciliū ſacrū Cōſtancienſe reprobatos eſſe Chriſtianiſſimos et Euangelicos. Ad rem potius deſcendam⁹. Quos heri ꝓtulit huiuſmodi articulos hodie aliquos addidit. de quibus infra.

¶ Quod vero ad grecos attinet mirum quo ſtudio reuerendus pater eos defendit quos fuiſſe bonos aſſerit etiā in excidio Cōſtantinopolitano qui deinde in Italiā venerint, oporterc me oſtendere et nominare qui fuerint greci ſchiſmatici et heretici. Miror φ reuerendus pater in ſua epiſtola obijcit mihi hiſtoriarū ignorantiā et ipſe hoc loco nolit ſcire φ tota nouit eccleſia. Nonne ſchiſmaticus fuit Neſtorius. non Macedonius. Eutiches. Achacius. Johannes Cōſtantinopolitanus ⁊ longo tempore in ſchiſmate pſeuerantes ſub Eugenio. 4. in concilio Florentino obedientiā fecerunt eccleſie. Quis pro pertinaci perfidia ſtatim ad vomitū redierint. Alioquin ſi greci non fuiſſent ſchiſmatici et heretici non haberem⁹ deciſionē de ſumma fide catholica contra grecos. vel forte reuerend⁹ pater ignorat Thomā edidiſſe librum de erroribus grecorum. Addo φ induxit tam ſepius eccleſiā orientalem non fuiſſe ſubiectā Ro: pontifici. et Epiphaniū Cypri: repuliſſe ſanctū Chryſoſto: ab epiſcopatu qđ bene factū dicit reuerend⁹ pater auctoritate Niceni concilij et Cypriani. ſed cecidit in foueā quam fecit. qm̄. ſ. Chryſoſto: odio imparricis fuit deiectus et heretic⁹ Arrianus ſubſtitutus. Quē ſumm⁹ pon: Julius mandauit recedere et Johānem Chryſoſto: reſtituit. Quod dum factū non eſſet Julius papa Johannē Chryſoſto: reſtitui precepit. et imperatorem excōmunicauit. Ita et contra alios Epiſcopos hereticos proceſſit. Ut non ſemel ſed decies Grecos ab obedientia Roma: eccleſie receſſiſſe hiſtorie tradant. Eat nunc Reuerendus pater et dicat Roma: pontificē de eccleſijs orientalib⁹ non diſpoſuiſſe. vel iuſtificet tam ſanctī patres Chryſoſto: repulſam.

¶ Tertio de Nicena Synodo quā ex hiſtoria Scholaſtica lib: 10. adduxit. ſi iſta eſt cōſtitutio quā in ſua voluit concluſione. bona eſt inq̃. ſed ad propoſitum frigida. Jam Synodus nullo etiam eo tpe legittima arbitrabatur que non foret auctoritate Roma: pontificis congregata. Ita Leo. ita Marcellus.

ita Julius. ſancti non frigidi pape ſanxerūt. circa idem temp⁹ viuentes. Con-
ſtitutiōes eorū leguntur diſt: 19. can: Synodū et ſequētib: Unde ꝙ Patriarche
hieroſolymitano prerogatiuā honoris dederūt. ſed non primatū totius eccle-
ſie hoc debebat ꝓbare dn̄s pater. Sexta aūt Synodus expreſſe primā ſedem
dat Roma: eccleſie que tranſſumitur. 22. diſt: Quod et Leo papa cōtra Im-
paratorē Michaelē. et beatus Gregorius contra Johannē Conſtantinopoli-
tanū ⁊ Mauriciū imperatorem obtinuit. Unde hoc loco id quoqꝫ excuſā de btō
Grego: quem ita inducit vt primatū reiecerit. quod conſtat eſſe falſiſſimū. cum
Platyne tn̄ tribuat. qui ſic de Grego: ſancto ſcribit. Preterea vero cū Joānes
Conſtan: epiſcopus habita grecorū ſynodo ſeipſum icomenicū. i. vniuerſalem
patriarchā creaſſet. monuiſſet Gregoriū Mauricius. vt Joāni obtēperet. rn̄dit
homo cōſtantis ingenij et fidei. poteſtatē ligandi atqꝫ ſoluendi Petro traditā
eiuſqꝫ ſucceſſorib: non epiſcopis Conſtantinopolitanis. Proinde deſineret irā
dei in ſe concitare. Ex quo conſtat Gregoriū ſine dubio ſanctum et humilē pa-
trem primatū non ſolum nō reieciſſe. ſed etiā aſſeruiſſe contra imperatorē ⁊ Cō-
ſtantinopolitanū. Unde ego nolo tam ſancto patri imponere qđ reuerendus
pater vt ſui minime conſtans cōtraria et pugnātia dixerit Gregorius. ſed vni-
uerſalē ſe eſſe epiſcopū negauit ad ſenſum datum in priori diſputatiōe. et tamē
primatū obtinuit. Qđ aūt ſemꝑ iſte fuerit mos etiam tp̄e concilij Nicenī ob-
ſeruatus liquet ex epiſtola. 92. Auguſtini ⁊ coepiſcopoꝝ ad Innocentiū primū.
vbi inquiūt. Quia te dn̄s gratie ſue precipuo munere in ſede apoſtolica collo-
cauit talemqꝫ noſtris temporib: preſtitit magnis ꝑiculis infirmorū membroꝝ
Chriſti paſtoralē diligentiā queſumus adhibere digneris Rn̄det papa in epi-
ſtola ſequenti. Diligenter ḡ et congrue apoſtolici honoris conſulitis faſtigiū
honoris inqꝫ illius qm̄ preter illa que ſunt extrinſeca. ſollicitudo manet oīm
eccleſiarū ſuper anxijs rebus. que ſit tenenda ſententia antique ſcꝫ regule for-
mam ſequuti. quid expreſſius dici poſſit tp̄e Auguſtini papā habuiſſe ſollici-
tudinē de omībus eccleſijs. et ꝙ tunc non incepit. ſed ſit forma antique regule.
¶ Deinde venit reuerendus pater cum ſuo Hercule hoc eſt rōnella viginti an-
norū. Ubi eccleſia fuerit ante Roma: Reſpondeo. verum eſſe Chriſtū in Euan-
gelio non expreſſiſſe Romanā eccleſiam. ſed Petrū principem apoſtolorū con-
ſtitutū. Unde qꝛ Petrus cuius erat principatus iubente dn̄o tranſtulit ſedem
ab Antiochia ad Romā. Quare tunc non iure humano. ſed iuſſu dei facta eſt
prima. iure prius a beato Petro habito vt teſtatur Marcellus ſanctus mar-
tyr et papa ca: Roga: 24. q. 1. Licet prima ſedes in Antiochia fuerit. Poſter⁹
iubente dn̄o Romam tranſlata eſt. Quis em̄ ita deſipit vt primatū velit loco
affigere. ſed hec eſt ſanctoꝝ patrū ſententia qꝛ iure diuino Petrus conſtitutus
ſit Chriſti vicarius. et omnes ſucceſſores quales ſunt Roma: pontifices. Ubi-
locorum fuerint. ſunt vicarij Chriſti. Roma: rex vel imperator nō eſt vel ob hoc
Rome. ita videt ſenſiſſe btūs Auguſtinus contra Manicheos Palam eſt in-
quit ꝙ in re dubia ad certitudinē fidei valeat auctoritas eccleſie catholice que
ab ipſis fundatiſſimis apoſtoloꝝ ſedibus vſqꝫ ad hodiernā diem ſuccedentiū
ſibimet et epiſcopoꝝ ſerie et populi conſenſu firmatur. Quare in epiſtolis ca-
talogū refert beatus Auguſt: Roma: pontificū. hec de preambulis.

Nunc ad principale.

¶ Reſponſurus reuerendus pater inductis ꝑ me. dixi em̄ Petrum iure diuino
ceteris apoſtolis prelatū. Matthei. 16. Allegaui Hierony: Bernh: Leonem et
Cypria: ad quos nihil rn̄dit. quāuis manu ſua in ſuo libro fatetur beatum
Cyprianū ſenſiſſe eccleſiam fundatā ſupra petram. ſed auſus fuit adere ꝙ b.
Cypri: ibi fallatur. Ad Auguſt: niſus eſt rn̄dere. nam de Cypriano eſt indubi-
tatum qui alia epiſtola ad Corne: 8. Roma: eccleſiā vocat matricem et radicē
aliarum. Impingit mihi ꝙ dictū citauerim ab Auguſti: retractatū. lectoris